
De Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Turnhout, zetelend in Kortgeding, heeft volgende beschikking verleend in de openbare zitting van **DONDERDAG ZEVEN MEI TWEEDUIZEND EN NEGEN**

Aanwezig :

, Ondervoorzitter, Waarnemend Voorzitter
, Afgev. Griffier

Inzake :

, met ondernemingsnummer , met
vennootschapszetel te
- eiseres -
- ter zitting vertegenwoordigd door Mr , advocaat te ,

tegen :

HET VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaams Minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, met kantoor gevestigd te 1210 Sint Joost Ten Node, Koning Albert II-laan 19 b.22, namens het Vlaams Gewest.

- verweerder-
- ter zitting vertegenwoordigd door Mr advocaat te ,

Gezien het inleidend exploit van dagvaarding betekend 20 februari 2009 door gerechtsdeurwaarder met standplaats te op verzoek van lastens Het Vlaamse Gewest ertoe strekkende opheffing te bevelen van het op 03 februari 2009 bekrachtigde mondelinge stakingsbevel van 22 januari 2009, betreffende het gebruik van de onroerende goederen gestaan en gelegen te

Gezien de stukken en conclusies;

Gehoord partijen in de uiteenzetting van hun middelen bij monde van hun respectieve raadslieden;

Feitelijke voorgaanden - Vordering

Eiseres baat een drankenhandel uit te _____ sedert 31.3. 1989. Voordien baatte de zaakvoerder de heer _____ in persoonlijke naam de handelszaak uit vanaf 16.10.1967; alsdan kocht hij samen met wijlen zijn echtgenote voormelde onroerende goederen aan.

Ten dienste van de handelszaak werd tot tegen de straat een verharding aangebracht waarop leeggoed wordt geplaatst in afwachting dat dit kan worden opgehaald door de brouwer.

Op 22.1.2009 werd door de lokale politiediensten vastgesteld dat er twee pa-etten met telkens 4 bakken op mekaar waren gestapeld, dat er in het totaal 6 paletten naast mekaar waren geplaatst en dat door deze werkwijze het uitzicht van de gebuur werd gehinderd. Voordien waren er reeds klachten gedaan en overleg met de zaakvoerder van eiseres had volgens de politie niets opgeleverd.

Op 22.1.2009 werd door een agent een mondeling stakingsbevel gegeven bij toepassing van art. 154 van het decreet van 18.5.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wegens strijdig gebruik van de voortuinstrook van het hoger voornoemd pand door het plaatsen van bakken leeggoed voor een langere tijdsduur dan noodzakelijk is voor het transport.

Op 27.1.2009 werd een omstandig proces-verbaal opgesteld, waarvan afschrift werd verzonden aan de stedenbouwkundig inspecteur.

Op 3.2.2009 werd het stakingsbevel bekrachtigd door laatstgenoemde.

De vordering van eiseres heeft als voorwerp de opheffing te bevelen van het op 3.2.2009 bekrachtigd mondeling stakingsbevel dd. 22.1.2009 betreffende het gebruik van de onroerende goederen gestaan en gelegen te

Bevoegdheid.

Bij toepassing van art. 154 laatste alinea van het decreet dd. 18.5.1999 is de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in kortgeding, bevoegd om kennis te nemen van de vordering tot opheffing van het bekrachtigde stakingsbevel.

Beoordeling vordering.

De vordering werd regelmatig gesteld en is ontvankelijk.

1.

Eiseres betoogt dat voor de verbouwing van het pand een bouwvergunning werd afgeleverd door de gemeente op 29.3.1972 en op 9.2.1979, dat de klachten, welke aanleiding gaven tot het stakingsbevel, werden ingediend door een gebuur met wie zij voordien reeds in een gerechtelijke procedure was gewikkeld.

Zij stelt dat het stakingsbevel gebaseerd is op regels welke vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening.

Volgens haar is er geen sprake van opslag, maar van tijdelijk stallen van leeggoed. Zij stelt verder dat de vermelding in het stakingsbevel betreffende het gebruik van de voortuinstrook voor bakken leeggoed gedurende 'meer tijd dan noodzakelijk voor transport' volstrekt arbitrair is en de vaststellingen van de verbalisanten niet toelaten tot een inbreuk te kunnen besluiten vermits er een groot verloop is en er vaak niets gestald staat, dat zij trouwens reeds meer dan 30 jaar de zaak ter plaatse in gelijkaardige omstandigheden uitbaat en dat er geen sprake is van onrechtmatig gebruik aan een "voortuinstrook" vermits het leeggoed geplaatst is naast de bedrijfsgebouwen, in het verlengde van de open opslagruimte en de hal naast de winkel/woning.

Eiseres werpt verder op dat het stakingsbevel kennelijk onredelijk is, vermits zij reeds jaren in afwachting dat het leeggoed wordt opgehaald, dit ter plaatste opstapelt zonder dat enige procedure tegen haar werd gestart.

Eiseres stelt verder dat het stakingsbevel onwettelijk is vermits de term 'meer tijd dan noodzakelijk voor transport' volstrekt onduidelijk is.

2.

De voorzitter dient het stakingsbevel te toetsen op zijn interne en externe wettigheid, waarbij hij zich niet mag inlaten met de opportuniteit van het bevel.

Bij toepassing van art. 99§1.5° van het decreet dd. 18.5.1999 mag niemand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk gebruiken voor, aanleggen of onrichten voor : a/ het opslaan van...allerhande materialen, materieel of afval...

Uit de gegevens van het proces-verbaal dd. 27.1.2009 blijkt dat het bevel tot staking op ernstige gronden berust vermits prima facie er inbreuk wordt gepleegd op de stedenbouwwetgeving door de handelingen welke het voorwerp vormen van het bevel tot staking en er geen vergunning hiertoe werd verkregen.

Dat in het verleden geen procedure werd opgestart, is niet relevant gelet op de wederrechtelijke handelingen welke zich herhalen.

Eiseres toont niet aan dat het bevel disproportioneel is gelet op het voortdurend karakter van de gepleegde inbreuken, eiseres zich niet op de gevolgen van haar eigen fouten kan beroepen en een inbreuk op de stedenbouwwetgeving geen economisch voordeel kan opleveren.

De inhoud van het stakingsbevel is, in tegenstelling tot wat eiseres voorhoudt, voldoende duidelijk. Uit het verweer van eiseres tegen het stakingsbevel blijkt duidelijk dat zij de inhoud wel degelijk heeft begrepen.

Gelet op al het voorgaande is de vordering ongegrond.

OM DEZE REDENEN,

en de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands, conform art. 2, 34, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

WLJ, , Ondervoorzitter, Waarnemend Voorzitter, beschikkende op tegenspraak.

Verklaren de eis ontvankelijk doch **ongegrond**.

Verwijzen eiseres in de gedingkosten en begroten de kosten tot op heden in hoofde van verweerder op 1.200 EUR (rechtsplegingsvergoeding) en van eiseres op 181,24 EUR (dagvaarding + rolstelling) + 1.200 EUR (rechtsplegingsvergoeding).